

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

เป็นไปตามนิสัย

ท่านอาจารย์ฝั้นท่านเก่งทางกระแสดิจิต ดูพวกผีพวกอะไร เห็นเหมือนกันกับเรา คุณ ท่านเห็น..ท่านอาจารย์ฝั้น บางทีมาดูนอกๆ นี่ก็เห็นอีก ดูต้นไม้ดูผลไม้อะไรจิตรวมอยู่ข้างใน พอจิตรวมแล้วมันสว่างจ้าเปิดเผยหมดเลย ท่านเล่าให้ฟังเองนะอยู่ที่วัดธาตุนาเวง ไปกรรมฐานท่านพักอยู่ที่นั่น ท่านนั่งภาวนาตาใจไปเห็นเรียบริ้อยแล้ว ตาเนี่ยยังเชื่อซำยังไมยอมรับ คือนั่งกลางคืนท่านว่า มันสว่างไปหมด ผลหมากรากไม้ที่ไหนอะไรๆ มันจะเห็นเหมือนตาเนื้อ นี่เห็นแบบโลกๆ ท่านว่าอย่างนั้น เห็นแบบธรรมยังละเอียดกว่านี้ไปอีก

ที่นี้พอจิตรวมสงบลงไปแล้วท่านก็ดูรอบๆ วัด เหมือนเอาตาเนื้อไปดู เอาตาใจไปดู ไปเห็นมะละกอดันหนึ่งมันสุกอยู่ข้างศาลา มองไปเห็น โอ้ สุกสวยงามมาก ดูกลางคืนนะ ตื่นเช้าท่านไม่เชื่อตาท่าน เลยเอาตาฝ้าๆ ไปดู ไปดูมีจริงๆ โอ้ ชัดเจนมาก ท่านว่า ท่านเล่าเองนะ ไปดูมะละกอลูกนั้นสุกสวยงามมาก ท่านว่าอย่างนั้น นี่ละท่านอาจารย์ฝั้นรู้สึกว้าวแปลกๆ อยู่ มันเป็นไปตามนิสัย อันนี้ไม่มีใครบอกใคร แต่เมื่อเป็นขึ้นตามนิสัยแล้วนิสัยอันนี้มันก็เบิกกว้างของมันไปเอง สนใจไปเอง พิจารณาไปเอง รู้ไปเองเรื่อย ๆ เป็นตามนิสัย ถ้าหากว่านิสัยไม่มีมันก็ไม่ไป

พระพุทธเจ้าท่านก็ทรงแสดงไว้ว่า ให้เป็นไปตามอัธยาศัยของนิสัยแต่ละรายๆ นิสัยไหนที่เชี่ยวชาญทางไหนก็ให้สืบต่อเรื่องราวอะไรๆ รู้ได้ตามนั้น ถ้านิสัยไม่ออกไปเกี่ยวก็ไม่ไปยุ่ง ท่านว่าอย่างนั้น ท่านเปิดโอกาสให้ตามนิสัย ไม่มีการบังคับ อย่างที่ท่านว่าตื่นเข้ามาท่านไปดูมะละกอ ท่านว่า ท่านพูดเองนะ ไปดูเอง อู๊ย สุกจริงๆ ท่านว่ากลางคืนไปเห็นหมด ตอนเช้าเลยไปดูมะละกอสุก ลูกสวยงาม

ที่นี่ย่นเข้ามาท่านไปพักอยู่ที่เขาใหญ่ ท่านไปเที่ยวทางเขาใหญ่ก็มีพระองค์หนึ่ง ดูว่ามีเงรหรือตาปะขาว กับพระองค์หนึ่ง เขานิมนต์ท่านไปพักอยู่ที่นั่น อยู่ในเขาใหญ่ ท่านก็เลยพัก นี่ละตาใจเป็นอย่างนั้นละ ปฏิเสธไม่ได้นะตาใจ ปีบนี้แมนยำเลยๆ พอไปพักอยู่ที่นั่นเขามาหาท่านตอนเย็นๆ ไม่ใช่กลางคืน มาตอนเย็นๆ เขามาหาท่าน อยู่ที่เขาใหญ่ ทางขึ้นเขาใหญ่ ท่านไปภาวนาที่นั่น เห็นว่าสะดวกสบายดี กับตาปะขาวกับพระองค์หนึ่ง ดูว่าอย่างนั้นละ

ท่านพิจารณาอยู่นะท่านอาจารย์ฝั้น เขาเล่าให้ฟังว่าที่นี้ยังมีฝีกองกอยนะ เขาว่าอย่างนั้น มันเป็นตัวอย่างไรก็ไม่รู้ แต่มันร้องเสียงกองกอยๆ กลางคืนเงียบๆ ว่าอย่างนั้น ท่านก็ฟังไว้ ท่านนั่งๆ คอยฟัง แลวนี่มีเขาบอกอย่างนั้น ท่านไปพักอยู่ที่นั่น บอกว่า

แถวนี้มีฝีกองกอย ท่านก็ถามฝีกองกอยเป็นอย่างไร พูตรูปร่างของมันไม่รู้ละ แต่เสียงมันร้องกองกอยๆ ท่านก็ฟัง พอตกกลางคืนก็มาจริง ๆ นี่ละตารธรรมกับตาลีเกียตาลีโลก ฝีกองกอย เป็นโลก ใจของท่านเป็นธรรม ไปดูกัน

พอตกกลางคืนก็มาจริง ๆ เขาบอกว่ามันมีฝีกองกอยแถวนี้ มันถึงชด้อย่างนั้น ใครจะไปค้ำท่านได้ ท่านลงเห็นขนาดนั้นแล้ว ท่านก็นั่งภาวนาเงียบ ๆ เสียงกองกอย ๆ เพราะตาท่านเป็นตาสาคัญ ตารธรรม ท่านเห็นไปหมดท่านอาจารย์ฝั้น กองกอย ๆ มา ท่านก็นั่งภาวนาเตรียมรับดูมันจะเป็นอย่างไรฝีกองกอย ท่านว่าอย่างนั้น จะดูฝีกองกอย ดูด้วยตาใจ มันจะปิดอยู่ได้อย่างไร ร้องกองกอย ๆ อย่างเขาว่าจริง ๆ เสียงร้องกองกอย ๆ กลางคืนดึก ๆ ท่านก็นั่งอยู่ มาหาดูว่าพระองค์หนึ่ง ตาปะขาวคนหนึ่ง มาทางด้านนั้น ท่านนั่งอยู่

ทีนี้พอมันเข้ามาทางด้านของพระพอสสมควรที่ท่านจะดูแล้ว ท่านก็หมุนจิตไปดู อู๊ย กลัวมากนะ ท่านว่าอย่างนั้น ฝีกองกอยนี่กลัวธรรมมาก กลัวเอาจริง ๆ เหมือนหมา กลัวเสือ ป่าราบไปเลยทีเดียว กลัว พอตารธรรมท่านสอดมองดูปี่บ เรียกว่าสายตารับกันปี่บะทีเดียวไปเลย เรียกว่าป่าเล็กไปเลย กลัวขนาดนั้นละท่านว่าอย่างนั้น โอ๊ย เห็นแล้วฝีกองกอย เห็นตัวมันแล้ว มันเหมือนลิงนะ ท่านว่าอย่างนั้น เห็นรูปร่างมัน รูปร่างในนามธรรม ไม่ใช่รูปร่างอย่างนี้ คือจิตท่านดูมันเหมือนลิง พอตามันกับตารเราสบกกัน ตามันก็เป็นตารนามธรรม ตาจิตท่านเป็นตารนามธรรม พอสบกกันปี่บูปี่บะทีเดียวเลยลัม ระนาวไปเลย กลัวมาก กลัวท่านนั้นละ นี่ท่านเล่าให้ฟัง

ท่านอาจารย์มันก็มีอะไรต่าง ๆ เหมือนกัน นั้นละมันเป็นไปตามนิสัย เหล่านี้มันเป็นไปตามนิสัย ถ้าไม่มีก็ไม่ต้องสนใจ ท่านก็บอกไว้ในธรรม ถ้ามีแล้วใครจะสนใจให้แยกไปทางไหน ๆ ในสิ่งที่รู้ปลีกย่อยก็ขยายกันออกไป ถ้าไม่มีอย่างนั้นก็ไม่ต้องสนใจ ท่านว่า ท่านแสดงไว้ในธรรม

อย่างท่านอาจารย์ฝั้นนี่สำคัญอยู่ กองกอย ๆ มา พอตามาสบท่านเท่านั้นละ โห้ย กลัวเหมือนหมากลัวเสือ กลัวขนาดนั้นละ ปี่บะทีเดียวไปเลยทีเดียว กลัวมาก พอตาสอบกัน ตารธรรมกับตาลีสบกกัน ไปเลย โธ่ ฤทธิ์ของท่านไม่ใช่เล่นนะ ท่านจะเอาเราไปที่ท่านมรณภาพ ตอนนั้นเราไปพักอยู่ที่วัดดงศรีชมภู ไปพักอยู่หลายวัน ทีนี้เราจะกลับ พอตีตกกลางคืนตอน ๖ โมง ๕๐ นาที ท่านสิ้นใจ ตอนเข้ามาดลบันดาลท่านจะไม่ให้เรากลับอุดร ท่านจะให้เราไปนั่น

จนเราออกปากพูดตั้งไก้ ๆ เลย มันจะเกิดเหตุวันนี้มีแน่ ๆ คอยดูนะ มันสะเทือนจิตสามหนแล้ว หนนี้แรงมาก เราบอกอย่างนั้น จะมีคอยดูมีแน่ ๆ พูดบ้าง ๆ เหมือนบ้ำละเราก็ดี เพราะมันกระเทือนจิตถึงสามหน หนที่สามนี้กระเทือนมากที่สุดทีเดียว

ความจริงท่านเสียกลางคืน ตอน ๖ โมง ๕๐ นาที พอตีท่านเอียนมาจากกรุงเทพ มาฉัน
 จังหันที่บ้านดั่งล้ง พอมาฉันแล้วมาทราบข่าวว่าท่านอาจารย์ฝันมรณภาพเมื่อคืนนี้ดูว่า
 ๖ ทุ่ม ๕๐ นาที ดูว่าอย่างนั้น เล่าให้ท่านเอียนฟัง ท่านเอียนเลยเอาขานี้ไป

ที่นี้รถของเราจะมาอุดรมาไม่ได้ ติดขัดตลอด จนกระทั่งร้องโก๊กๆ วันนี้น้ำมันจะมี
 เรื่องอะไรนะ เหมือนกลั่นเหมือนแกล้งกัน เหมือนโลกๆ กลั่นแกล้งเราอยู่อย่างนั้น
 ตลอดเวลาไม่ให้เรามา เราก็ได้พูดมันจะเกิดเรื่องวันนี้ คอยดูก็แล้วกัน พูดออกมาเลย
 กระเทือนจิตถึงสามหน พอตีท่านเอียนไปลงรถปีบรถติดเครื่องมันไม่ติด ติดปุบๆ
 ดับ ติดปุบๆ ดับ จะออกออกไม่ได้ ท่านอาจารย์ฝันไม่ให้ไป เห็นไหม

พอท่านเอียนลงรถปีบวิ่งมาเลยมากระชิบ ท่านอาจารย์ฝันเสียเมื่อคืนนี้ตอน ๖
 โมง ๕๐ นาที ว่าอย่างนั้น เออ เอาละที่นี้รถไม่ต้องติดเครื่อง เขี่ยบังคับเร่งเลย อันนี้
 เองที่ว่ามันจะเกิดเรื่อง มันเกิดจริงๆ นะ เหมือนกลั่นเหมือนแกล้งกันอยู่ตลอดเวลา
 ไม่ให้เรามาอุดร กลั่นแกล้งเราจะให้เราไปนั่น เป็นอย่างนั้นละธรรมดา เวลากลั่นแกล้งก็
 กลั่นแกล้งจริงๆ จนร้องโก๊กเลยเรา วันนี้จะเกิดเรื่องละคอยดู เกิดจริงๆ เรื่องท่าน
 อาจารย์ฝันห้ามไม่ให้เรามาทางนี้ ให้เราไปหาท่านก่อน พอทราบแล้วไม่ต้องติดเครื่อง
 เขี่ยบังคับเร่งเลย ไปฝั่งเลย

ไปพรรณา พระณรรอกันอยู่แล้ว รอเราองค์เดียว ท่านเสียในคืนวันนี้ ตอนเย็น
 เราก็ไป พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท่านเสด็จไปประทับที่ภูพาน ท่านเสด็จมาเยี่ยม
 ท่านก็ถามถึงว่าท่านอาจารย์มาหรือยัง ว่ายัง ไปหาท่านเสียก่อนไปค้ำนั้นคืนหนึ่งตื่น
 เข้าถึงได้มา อย่างนี้ละเรื่องราว มันกลั่นมันแกล้งกันอยู่ไม่ให้ไป ท่านอาจารย์ฝันกับเรา

มันก็เข้ากันได้ท่านอาจารย์ฝันกับเรา เจดียใหญ่ๆ นี้ใครเป็นคนสร้างขึ้น ๑๒
 ล้าน เราหาเงินให้หมด สร้างให้หมดเลย ๑๒ ล้าน เหลือเงินอยู่ ๘ แสน พอสร้างเจดีย์
 เสร็จเรียบร้อยแล้วเราก็มอบให้วัดอุดมสมพรทั้งหมดเลย ๘ แสนที่เหลือจากสร้างเจดีย์
 ๑๒ ล้านเสร็จเรียบร้อยแล้ว เงินมันก็มาเองละปุบปุบๆ เพราะทราบว่าเป็นหัวหน้า
 พากันมาขอ ประชุมกันไม่รู้กี่ปี สามปีไม่สำเร็จ ที่จะสร้างเจดีย์ท่านอาจารย์ฝันเราปิดไว้
 ตั้งแต่ต้น อย่าให้เราสร้างเลย เราสร้างเจดีย์พิพิธภัณฑสถานพ่อแม่วัดครูจารย์มันแล้วอย่าให้เรา
 สร้าง ให้พากันพิจารณากันเสีย เราว่าอย่างนั้น เราก็ปล่อยไป แล้วประชุมอยู่สามปีไม่ได้
 เรื่องเลย

พอปีที่สามมีคณะกรรมการมาประชุมห้าคน สุดท้ายก็ยกขบวนมาเลย ผู้ว่า
 ราชการจังหวัด ผู้กำกับตำรวจสกลนคร กับประชาชนญาติโยมเต็มมานี้ หลั่งไหลกัน
 ไป มาพูดถึงเรื่องความสุดๆ ลั่นๆ ให้ฟังว่าเจดีย์ของท่านอาจารย์ฝันนี้จะขึ้นไม่ได้แล้ว
 หมดแล้ว เมื่อเช้านี้มาประชุมห้าคนคณะกรรมการ หมดหวังแล้วจึงพากันมาขอท่าน

อาจารย์ ที่นี้เราก็เคารพท่านอาจารย์ฝั้นมาแต่ไหนแต่ไรด้วย ก็คงไม่มีทางไปแล้ว เราก็
เลยรับให้ นั่นละเรื่องราว รับไว้ก็รับหมดเลย เจดีย์ทั้งหมดเราสร้างให้หมดเลย ๑๒
ล้าน เหลือเงินอยู่ ๘ แสนเราก็เลยมอบให้ท่านแปลงหรืออะไรอยู่ที่นั่น เราไม่ลืม ตกลง
เราสร้างให้หมดนะเจดีย์หลังนั้น ท่านอาจารย์ฝั้นกับเราเป็นอย่างนั้นละ เจดีย์ ๑๒ ล้าน
ก็เราสร้างให้หมดเลย เหลือเงินอยู่ ๘ แสนก็เลยมอบเงินนี้ให้ท่านแปลงในวัดนั้น วัดนี้
รับฟังเป็นฟังตายจริง ๆ นะ เศษเหลืออะไรควรจะให้วัดนี้เลยมอบให้วัดนี้ทั้งหมด เหลือ
เงินอยู่ ๘ แสน วัดอุดมสมพร

รับชมรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และทางสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ